

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1449-ҳадис

1449 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: افْتَقَدْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَتَحَسَّسْتُ؛ فَإِذَا هُوَ رَاكِعٌ - أَوْ سَاجِدٌ - يَقُولُ: «سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». .

وَفِي رِوَايَةٍ: فَوَقَعْتُ يَدِي عَلَى بَطْنِ قَدْمِهِ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، وَهُمَا مَنْصُوبَتَانِ، وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَبِعُفْوِكَ مِنْ عُفُوتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى تَفْسِيْكَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [485، 486].

1449. Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Кечаларнинг бирида Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни йўқотиб қўйдим. Ахтариб борсам, рукуъ (ёки сажда) қилаётган эканлар. Унда: **«Субҳанака ва бихамдика лаа илаха илла анта»**ни айтиётган эдилар.

(Маъноси: Сенга ҳамд айтиш билан Сени поклайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ).

Бошқа ривоятда: У зот саждадаликларида қўлим оёқларининг тагига тегди. оёқ кафтлари тик тураг эди. Ўзлари эса: «Аллоҳумма, аъуузу би ридоока мин сахотик, ва би муъафаатика мин ъуқуубатик, ва аъуузу бика минка, лаа уҳсии санаа'ан ъалайк, анта камаа аснайта ъалаа нафсик», дердилар».

* Маъноси: «Аллоҳим, розилигинг ила ғазабингдан, оғиятинг ила уқубатингдан паноҳ тилайман. (Ғазабингдан) Ўзингдан паноҳ тилайман. Мақтовингнинг адөғига ета олмайман. Сен Ўзингни қандай мақтаган бўлсанг, ўшандайсан».

Манба: hadis.islom.uz

